

FOYER MARTHE ROBIN - Brasschaat

wekelijks foyerblaadje nr 30 2021

Zondag 25 juli

Negende zondag na Pinksteren

Epistel : H. Paulus aan de Korinthiërs I, 10, 6 - 13

Evangelie : Lucas, 19, 41 - 47

In het epistel herinnert Paulus ons dat het geen kwaad kan eens te denken aan de gevolgen van de zonde. God is goed, oneindig goed, de goedheid zelf, maar Hij blijft toch ook rechtvaardig.

In het evangelie is er sprake van de straffen. Door zijn verstoktheid in de boosheid zal Jeruzalem verwoest worden. Het uitverkoren volk zal verstokt blijven van het geloof en zich pas op het einde van de wereld bekeren. De oude liturgie spreekt weinig over straffen en hel. Het was de tijd van de martelaren, van een echte christelijke opbloei. De liefde tot Jezus Christus was zo groot dat het niet nodig was met de hel te dreigen. Dit veranderde toen de Kerk door de wereldlijke vorsten beschermd werd...Het godsdienstig leven verzwakte. Uit deze tijd van de middeleeuwen stammen teksten over het oordeel en de vrees voor God zoals het 'Confiteor' en het 'Domine non sum dignus'. *Uit: Mijn dagelijkse overweging A. Maege*

Ten tijde van Jezus moet -de door Herodes herbouwde- tempel van Jeruzalem, geweldig indrukwekkend geweest zijn. Maar toen Jezus de stad Jeruzalem zag liggen weende Hij. Voor de laatste maal zal Hij Jeruzalem het heil aanbieden, maar Hij weet dat Hij geen weerklank zal vinden. Daarom weent Jezus te midden van de juichende menigte. Hij weent niet over Zijn eigen lot, maar over Jeruzalem, over diegenen die Hem ter dood zullen brengen. Waarom was Jeruzalem niet, evenals Zijn leerlingen, tot de erkenning van de waarheid gekomen! God bood Jeruzalem nogmaals de vrede aan, maar de stad begreep niet, wat haar tot echte vrede strekt.

Het volk en de wereld willen niet wat Jezus wil. Zij verwerpen Jezus, omdat ze een Messias verwachten die hen met zijn wereldse macht vrijheid en welvaart zal schenken. Zijn liefde en Zijn bijstand, die weigeren ze. Dan voorzegt Jezus de storm en de vervolging die over hen en Zijn Kerk zal komen, omdat de tijd van genade niet wordt erkend. Wat Jezus niet wil, willen zij wel en wat Jezus wel wil, staat hen niet aan en negeren ze. Het evangelie zegt dat Jezus de tempel binnenging en allen eruit verdreef, omdat ze van de tempel, dat het Huis van Zijn Vader is, een rovershol hadden gemaakt.

Hoe zit dat in onze tijd met de eerbied in het huis van God? Ook nu is het soms erg gesteld in onze kerken: van concertzaal over restaurant naar asielcentrum. Nochtans : wanneer men de kerk binnengaat, men het Heiligdom van God betreedt, en geen praatbarak!

Paus Benedictus heeft de aandacht gevestigd op een eerbiedigere houding bij het communiceren. Wie bij de paus te communie gaat, moet dit doen geknield en op de tong.

Eerbied uit zich in houdingen. Wij zijn zintuigelijke wezens. Wij zien. Wij kijken op naar voorbeelden. Wanneer we eerbied zien bij anderen, werkt dat aanstekelijk. Eerbied zal ons geloof ondersteunen in de aanwezigheid van Christus in het H. Sacrament. Wie echt gelooft, straalt eerbied uit in het bijzijn van het Allerheiligste.

De kerk is een huis van gebed. Vanaf het moment dat ge de kerk of een kapel binnenkomt kijkt God naar u en zijt ge in Hemels gezelschap, zijt ge als 'in de hemel op aarde', een hemel die nog wel verborgen en versluierd is voor uw directe waarneming, maar reëel! Met de ogen van uw ziel, met uw geloof, dat niet enkel op gevoel berust, maar gegrondvest is op weten en willen, met die ogen van het geloof kunt ge alles rondom u vergeten om u enkel te concentreren op Christus, die aanwezig is in het Tabernakel.

Daar ligt het grote verschil met de protestanten, waar men in de kerk wacht, tot de gebedsdienst begint. In onze kerken en in onze kapel begint de ontvangst, de ontmoeting, niet met het binnenkomen van de priester, maar door Jezus Christus in hoogst eigen persoon, vanaf het moment dat ge hier binnenkomt. We moeten onze eerbied opbouwen langs het gebed, langs het veelvuldig bezoek aan het H. Sacrament tot we er zo naar verlangen om bij Jezus te zijn dat we niet meer voor lange tijd kunnen wegblijven. Wij moeten ons best doen opdat Hij niet moet wenen over ons. *Uit Jaargang Homilies E.H. Van der Voort*

Traditionele Latijnse Mis

Vrijdag 16 juli 11, leidde het Motu proprio *Traditionis custodes* van paus Franciscus een ware aardverschuiving in. Het wil de trouwe gelovigen de traditionele Liturgie ontnemen, maar het zal een omgekeerd effect teweeg brengen: een verdere toename van gelovigen voor de 'oude Mis'. Bidden wij voor de congregaties die een parochiekerk hebben en een bisschop die hen hun verder apostolaat verbiedt. Hier geen probleem! Verant.CC

Foyer(HUIZE) Marthe Robin vzw

Kapelsesteenweg 208 • 2930 Brasschaat

T: 00(32) 03 - 645 14 67 • E: foyer.marthe.robin@skynet.be

Rek. nr: IBAN: BE28 4024 0365 8120 BIC KREDBEBB